

Sen Sustukça Ben Ölüyorum

– ADEM EFİLOĞLU · 26 Şubat 2013

Sen sustukça ben ölüyorum
Mesafeler arşınladığım zamanda
Elimde değil
Yine sol yanın sızılarına mağlubum
Uzaklara dalan gözlerimle

Sen sustukça ben ölüyorum
Odaya doluşan onlarca siluet
Her defasında müzmin hastalık olup
Sen diye yansıyor göz damarlarıma
Dudaklarımda kekremesi bir mutluluk

Sen sustukça ben ölüyorum
Hiç fark etmemiştim
Penceremin önündeki sarmaşık
Yeşile çalışıyormuş dört mevsim
Hayal perdesini aralıyorum hafifçe
Ardında küf kokan hatıralara

Sen sustukça ben ölüyorum
Üzerime gözlerinin rengi bulanmışken
Dağınık masam
Bırak kalsın diye sesleniyorum
Oda temizlikçisine
Çizgi çizgi masanın dörtkenarında
Adın ve adım birlikte karalanmış
Silmiyorum inadına

Sen sustukça ben ölüyorum
İkide bir belki sesini duyarım diye
Telefona göz gezdiriyor parmaklarım
Her defasında yoksun
Her defasında bir hayal kırıyorum

Yıkılıyorum

Bana yaşamayı öğret sevgili
Sen sustukça ben ölüyorum
Susma...

Âdem Efiloğlu